

Sterk water.

Een interview met Alexander Morselt

juni 2023, Peter van der Kroef

Sommige mensen hebben de gezelligheid aan hun kont hangen. Alexander Morselt is zo iemand. Ik had een openhartig gesprek met hem.

Alexander Morselt groeide op in Enschede in een liefhebbend gezin met vier kinderen. Vader was kunstenaar en moeder fysiotherapeut. Alexander is de oudste zoon. Op de middelbare school was hij de eerste drie jaar een brave leerling met alleen wat moeite met het vak Duits. Opmerkelijk vindt hij zelf, want de grens met Duitsland ligt op ongeveer 6 kilometer van het centrum van Enschede. Maar het kon niet uitblijven, met de komst van een aantal nieuwe leerlingen in de vierde klas gingen ook zijn remmen los. Veel wil hij er niet over kwijt op één incident na. In zijn biologielokaal stonden achterin potten met overleden dieren op sterk water (een oplossing van 70% alcohol en 30% water). In één van de potten zat een grote kwal opgeborgen. Die werd altijd door jongens uit de klas gepakt voordat de docent in

het lokaal kwam en flink door elkaar geschud. Dat was een mooi en eng gezicht om naar te kijken. Op een dag pakte één van zijn stoere vrienden die pot om er weer eens flink mee te schudden. De deksel vloog eraf, de kwal vloog door de lucht en kwam terecht op de schoot van een heel net en bedeesd meisje. Grote hilariteit in de klas. De biologiedocent kwam het lokaal binnen en was zierend. De leerling die met de pot geschud had werd direct geschorst. Alexander heeft aan niemand in de klas durven vertellen dat hij voor de les de deksel van de pot losgedraaid had.....

In de roerige jaren in de vierde en vijfde klas van zijn middelbare school heeft Alexander een hoop geleerd over het voortgezet onderwijs. Na de middelbare school schreef hij zich in op de HEAO (Hoger Economisch en Administratief Onderwijs). Afmaken van dingen gaat hem nooit zo goed af bekenet hij. De afsluitende scriptie voor de HEAO heeft hij dus nooit gemaakt. Hij krijgt een baan als bedrijfsleider bij Verheul Westpoord Zand & Grind. Ook wordt hij vader van twee zoons die gek zijn op voetballen. Alexander wordt voetbaltrainer van het elftal van zijn oudste zoon. In dat elftal voetbalt ook de zoon van Lia Elsten, docent Nederlands op het Vellesan College. Lia staat vaak langs de lijn te kijken en ziet het enthousiasme waarmee Alexander zijn spelers aanjaagt. Lia Elsten geeft hem de tip op het Vellesan College te solliciteren. Tot op de dag van vandaag is hij Lia nog dankbaar voor haar tip. Hij solliciteert en hij wordt uitgenodigd door de sollicitatiecommissie. De vraag of hij leerlingen uit Velsen wel kan aansturen pareert hij met de opmerking dat hij als bedrijfsleider ook wel wat gewend is met vrachtwagenchauffeurs, kraanmachinisten en schippers. Hij wordt aangenomen en draait met veel plezier zijn lessen op het Handel en Administratieplein in het Troelstragebouw van het Vellesan College.

Als hij terugdenkt aan zijn eigen middelbare schoolperiode ziet hij wel de inspiratie voor lesgeven die hij van twee van zijn eigen docenten gekregen heeft. Zijn docenten wiskunde en economie waren docenten met hart voor de leerlingen en lessen die gezellig waren om te bezoeken. Zo wil hij zelf ook lesgeven. Hij vertelt met ontroering in zijn stem over het eerste jaar dat hij op het Vellesan College les gaf. In de IJmuider Courant werd zijn naam genoemd. In de vierde klas die hij toen les gaf zaten ook leerlingen van het Tender College die voor hun examen het vak bij hem moesten volgen. Vlak voor het eindexamen vroeg een interviewer van de IJmuider Courant verschillende leerlingen in de gemeente Velsen naar hun eindexamen. Eén leerling van het Tender College gaf aan dat hij zich geen zorgen maakte want hij had een goede docent: meneer Morselt! Met een glimlach voegt hij eraan toe dat hij in die tijd nog zelf bij zijn examen-leerlingen thuis langs ging om uittreksels voor het eindexamen te brengen. "Zoveel geweldige leerlingen lesgegeven" zegt hij. Zijn hoop is dat hij zijn leerlingen iets positiefs heeft kunnen meegeven. Soms komt hij oud-leerlingen tegen bij het voetbal waar hij nog steeds actief is en hij vindt het erg leuk die weer te spreken. Ook om te horen wat zij nu doen. Toch vraagt hij zich van één leerling, die hij nooit meer gezien heeft, af hoe het nu met haar gaat. Zij bekende hem ooit school vreselijk te vinden maar wel met plezier naar zijn lessen te gaan. Die leerling is Ivy Kroon. Mochten wij haar vinden, dan zullen wij hem daar zeker over informeren.

Dan gaat zijn telefoon. Het is Jeroen Klepper, een jongen die op het Nova College de opleiding Transport & Logistiek volgt. Alexander is mentor van hem. Als hij opgehangen heeft vertelt hij dat het erg grappig is met Jeroen. In de brugklas op het Vellesan College was hij mentor van Jeroen. En nu in zijn baan op het Nova is hij weer zijn mentor. Naast het Nova

werkt hij ook bij Tata Steel als coördinator bij het Open Leercentrum van het Tata Steel Training Centrum. Hij heeft het erg naar zijn zin.

Ook met zijn huidige levenspartner, Alice Paulisse, is hij erg gelukkig. Alice werkte vroeger ook op het Handel & Administratieplein van het Vellesan College. Zij zat nota bene in de sollicitatiecommissie die hem indertijd aangenomen heeft. Daar moeten ze samen nog veel om lachen als zij het erover hebben.